

Boże Narodzenie - wiersze i wierszyki

Halina Golczowa
CHLEB MIŁOŚCI

**A gdy zabłyśnie gwiazda
W błękitnej dalekości.
Będziemy z sobą dzielić
Opłatek – chleb Miłości.**

**A łamiąc okruch biały,
Wśród nocy świętej ciszy,
Niechaj się serca nasze
Jak dzwony rozkołyszą.**

**Oto już cud się spełnia,
Już biją w niebo dzwony.
O witajże nam, Jezu,
W Betlejem narodzony.**

**Rozwarły się niebiosa,
Już kołęd płyną dźwięki:
O witajże nam, witaj,
Jezuniu malusieńki.**

**Ty, któryś jest Miłością
i Sercem tego świata,
Zagarnij serca nasze
I w Imię Swoje zbrataj.**

**Niechaj zamilkną swary,
Zawiści, ludzkie złości.
Noc święta, wigilijna...
Dzielmy – CHLEB MIŁOŚCI.**

BŁĘKITNA KOLEĘDA
J. Pietrzycki

**Ktoś miłowany tu przyjdzie
Dobre obejmą nas ręce
I będą nasze uśmiechy
srebrnym błękitem dziecięce.
Ktoś miłowany nam powie:
Tęsknotą waszą zakwitnę,
Ponad srebrnymi łodziami
ujrzycie żagle błękitne.
Jakże daleko —
daleko fala nas życia poniosła
Wszystko się ku nam przybliży:
żagle i łodzie, i wiosła.
Wszystko się ku nam przybliży
i w zachwyceniu ukaże
Dawno zgubione radości,
imiona nasze i twarze.**

**Gwiazdy melodią zaszumią,
struny się dźwiękiem rozpędzą.
Będziemy sami dźwiękami
i tą błękitną kołędą.**

WILIA

Stanisław Młodożeniec

**Białe ściany. Wapnem bielone.
Bije radość z świętych obrazków.
Wzory srebrniuteńkich koronek
szron na oknach ślicznie wygłaskał.
Bzy w okiściach. Listki paproci.
W izbie ciepło. Miło. Przytulnie.
Drwa trzaskają ogniem z komina.
Pies pod ławą z kotem się czuli.
Śnieg na dworze. Luty mróz. Zima.
Wniósł ją ojciec z siana brzemiaczkiem.
Zapachniało siano łąkami.
Biały obrus pachnie krochmalem.
Biel opłatków jaśnieje na nim
w złotych paskach, w siwych, rumianych.
Cieszą się z nich aniołków buzie.
W rondlu postny zaskwierczał olej
- matka postne racuchy smaży.
Obok huczy garnków półkole,
pryska smakiem grzybów i warzyw.
Kłęby pary okap połyka.
Przy choince jazgot dzieciarni.
Starsza siostra wiesza łakocie.
Tu srebełko; tam lichtarz wprawi;
ówdzie piernik, strojony w złocień.
Zdobi całą w łańcuch kolorów.
Tak się staje śliczność. Odmiana.
W głos pulsuje rade powietrze.
Weseleją święci na ścianach.
Ściany białe i coraz bielsze.
Biały obrus. Opłatki białe.
Mroźny zachwyt okna oniemił.
Szron zaklęty w blaszki świetliste
różowieje, skrzy się i mieni
w bżów okiściach, w paproci listkach.
Na choince potop śliczności.
Ojciec twarz swą w dobroć wygłaskał.
Już opłatki matka rozwija.
Buzie dzieciąt - aniołki w blaskach.
Pierwsza gwiazda zabłysła. Wilia.
W imię Ojca i Syna!... Wilia!..**

W KROPKI ZIELONE

ks. Jan Twardowski

**Nie malujcie Matki Bożej w stajence betlejemskiej
stale tylko na niebiesko i różowo
z niebieskimi oczami**

ni to ni owo

**Tyle było wtedy w Betlejem złotego nieba
aniołów białych w oknie
pstrokatych pastuszków za progiem**

**Założę się, że ktoś świecę zapalił
przed brązowym żłóbkiem
jak czerwoną lampkę przed Bogiem**

**Osiółek podskakiwał na czarnych kopytkach
wół seplenił w fioletowym cieniu
święty Józef rudych proroków kąpał
w srebrnym strumieniu**

**- Nim Ci Mamusiu - myślał Jezus -
kupią koronę
lepiej Ci w zwykłej szarej bluzce
w kropki zielone**

**DLACZEGO JEST ŚWIĘTO BOŻEGO NARODZENIA?
ks. Jan Twardowski**

Dlaczego jest święto Bożego Narodzenia?

Dlaczego wpatrujemy się w gwiazdę na niebie?

Dlaczego śpiewamy kolędy?

Dlatego, żeby się nauczyć miłości do Pana Jezusa.

Dlatego, żeby podawać sobie ręce.

Dlatego, żeby uśmiechać się do siebie.

Dlatego, żeby sobie przebaczać

**PASTORAŁKA
ks. Jan Twardowski**

**Dobrze być kolędnikiem, lecz tylko Turoniem,
Kozuch plecy mu grzeje, gwiazda nad łbem płonie.**

**Dobrze być kolędnikiem, ale tylko Królem,
Ma koronę z pozłotki, ojcowską koszulę.**

**Dobrze być kolędnikiem, lecz tylko Aniołem,
Dźwigać skrzydła puchate, z drutu aureolę.**

**Dobrze być kolędnikiem, lecz tylko kukiełką,
Mróz zaskwierczy – dać susa w stajenne ciepłko.**

**Dobrze być kołodnikiem, lecz najlepiej kosem,
Ofuknąć swym świergotem groźną śmierci kosę...**

WIGILIA

ks. Jan Twardowski

**Już wzdychał na myśl o Bożym Narodzeniu
o tym jak naprawdę było
zaczął się modlić do świętej rewolucji w Betlejem
od której liczymy czas
kiedy znów zaczął merdać puszysty ogon tradycji
wprosiła się choinka za osiemdziesiąt złotych
elegancko ubrana
mlaskały kluski z makiem
kura po wigilii spieszyła na rosół
potem milczenie większe niż żal
i już na gwiazdkę stuprocentowy szalik przytulny jak kotka
żeby się nie ubierać za cienko
i nie kasłać za grubo
zdrzemnął się na dwóch fotelach
wydawało mu się że słowo ciałem się stało - i mieszkało poza nami
nawet usłyszał że za oknem przyszedł Pan Jezus
prosty jak kościół z jedną tylko malwą
obdarty ze śniegu i polskich kolęd
za wcześniej za późno nie w porę**

nacisnął dzwonek, dzwonek był nieczynny

MAMUSIA

ks. Jan Twardowski

**Święty Józef załamał ręce,
denerwują się w niebie święci,
teraz idą już nie Trzej Mędrcy,
lecz uczeni, doktorzy, docenci**

**Teraz wszystko całkiem inaczej,
to, co stare, odeszło, minęło,
zamiast złota niosą dolary,
zamiast kadzidła --- komputer,
zamiast mirry --- video**

**--- Ach te czasy --- myśli Pan Jezus ---
nawet gwiazda trochę zwariowała
ale nic się już nie zawali,
bo wciąż mamusia ta sama.**

WIERSZ DLA DZIECI O MĘDRCACH

ks. Jan Twardowski

przybyli mędracy
plackiem padli
złożyli dary
odjechali

wół miał pretensje:
powinni zaraz wziąć Jezusa
ukryć
ratować Go przed wrogiem
przed panem diabłem i Herodem

Kasprze Melchiorze Baltazarze
wół dyskutował tupał szurał

puknij się w głowę rzekł osiołek
bo przecież Matka Boska czuwa

PRZY WIGILIJNYM STOLE

Jan Kasproicz

Że, jako mówi nam wszystkim
Dawne, odwieczne orędzie,
Z pierwszą na niebie gwiazdą
Bóg w naszym domu zasiędzie.
Sercem Go przyjąć gorącym,
Na scieżaj otworzyć wrota —
Oto co czynie wam każe
Miłość, największa cnota.

PRZYJŚCIE MESJASZA

A. Asnyk

Lud czekający na swego Mesjasza
Nie zwróci oczu na dziecinę małą
I do biednego nie zajrzy poddasza;
Mniema, że zbawcę, którego czekało
Tyle pokoleń, ujrzy ziemia nasza
Od razu ziemską okrytego chwałą,
Jak na wojsk czele niewiernych rozprasza —
Mniema, że wszystko będzie przed nim drżało.
Że nawet głowy ugną się książęce,
Zdając mu władzę nad światem...
Więc jeśli usłyszysz, że się narodził w stajence
I że mędrcom dary mu przynieśli,
Pyta ze śmiechem: „Jak to? ten syn cieśli
Ma rządy świata ująć w swoje ręce?”

WIGILIA W LESIE

L. Staff

**I drzewa mają swą wigilię...
W najkrótszy dzień Bożego roku,
Gdy błękitnieje śnieg o zmroku:
W okiściach, jak olbrzymie lilie,
Białe smereczki, sosny, jodły,
Z zapartym tchem wsłuchane w ciszę,
Snują zadumy jakieś mnisze
Rozpamiętując święte modły.
Las niemy jest jak tajemnica,"
'Milczący jak oczekiwanie,
Bo coś się dzieje, coś się stanie,
Coś wyśni się, wyjawi lica.
Chat izbom posłał las choinki,
Któż jemu w darze dziw przyniesie.**